

N:o 171.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen med förslag till lag angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning; gifven Stockholms slott den 26 april 1907.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

G U S T A F.

Julius Juhlin.

Förslag

till

L a g

angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning.

Härigenom förordnas

dels att § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm skall erhålla följande ändrade lydelse:

Sedan i nu stadgad ordning utgifts- och inkomststat blifvit af stadsfullmäktige fastställd samt uttaxering af vissa belopp för särskilda behof beslutats, gifve stadsfullmäktige öfverståthållarämbetet del däraf, hvarefter bemälda ämbete låter genom sin afdelning för uppbördsärenden debiteringen enligt senaste bevillningstaxeringslängd förrätta äfvensom, där ej stadsfullmäktige genom beslut, som af öfverståthållarämbetet godkännes, annorlunda förordnat, uppbörden i sammanhang med den af utskylderna till Kungl. Maj:t och kronan verkställa.

De utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga. Vid indrivandet af sådana medel må därutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsökningkostnaden uttagas tre öre å hvarje krona af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning, då indrifningen sker i Stockholm, skall ingå till stadskassan, men eljest tillfalla den, som verkställer indrifningen;

dels ock att § 47 i nämnda förordning skall upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1907.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stock-
holms slott den 26 april 1907.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: TINGSTEN,
ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

1:o.

Departementschefen, statsrådet Juhlin anförde:

I § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, sådan samma § lyder jämlikt förordningen den 22 juni 1883, meddelas föreskrifter angående debitering och uppbörd af de utaf stadsfullmäktige till uttaxering beslutade afgifter. Därjämte stadgas, att de utskylder till staden, hvilka icke blifvit inom föreskrifven tid erlagda, låter vederbörande uppbördsman i laga ordning uttaga, och att vid indrifvandet af sådana medel må därutöfver hos den restskyldige såsom ersättning för utsökningskostnaden uttagas tre öre å hvarje krona af de resterande utskyldernas belopp, hvilken ersättning skall till stadskassan ingå.

Enligt § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm äger vid hvarje redovisnings afgifvande uppbördsverket att till fördelning bland de tjänstemän, som med debiteringen, uppbörden och redovisningen haft befattning, godtgöra sig uppbördsprovision till det belopp, som antingen genom öfverenskommelse eller genom särskildt af öfverståthållarämbetet meddeladt beslut bestämmes.

Genom nådigt bref den 15 oktober 1880, hvarigenom i sammanhang med indragning af Stockholms handels- och ekonomikollegium dess bestyr med kronouppbörden i Stockholm öfverflyttats till öfverståthållarämbetet, är den nuvarande organisationen af stadens uppbördsverk fastställd. Öfverståthållarämbetet handhafver alla ärenden, som angå uppbörden af statens ifrån Stockholms stad utgående allmänna utskylder äfvensom de afgifter till kommunen eller särskilda inrättningar, som enligt gifna stadganden böra af de under öfverståthållarämbetet lydande uppbördsmän uppbäras och redovisas. I den genom samma nådiga bref till efterrättelse från och med år 1881 fastställda aflöningsstat för de till stadens uppbördsverk hörande ämbets- och tjänstemän är bestämdt, att uppbördskommisarierna, af hvilka debitering, uppbörd och redovisning af de allmänna utskylderna ombesörjas, äga utom fixa aflöningsbelopp åtnjuta den uppbördsprovision å kommunalskatten, som bestämmes i den ordning § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm föreskrifver. Denna provision bestämdes i staten att utgå tills vidare och så länge sammanlagda beloppet ej öfversteg 12,000 kronor, med en half procent å den influtna kommunalskatten, med stadsfullmäktige emellertid medgifven rätt att, så snart det efter sagda beräkning visade sig, att sammanlagda provisionsbeloppet skulle öfverstiga 12,000 kronor, för den åtgärd, som däraf kunde föranledas, taga under öfvervägande frågan om annan grund för beräknande af sagda provision. Numera utgår denna provision enligt af öfverståthållarämbetet fattadt beslut med en fjärdedels procent å den influtna kommunalskatten.

Frågan om förändrad organisation af Stockholms stads uppbörds- och indrifningsväsende, hvilket, sådant det hittills varit ordnad, befunnits vara behäftadt med olägenheter i åtskilliga hänseenden, har sedan flera år tillbaka varit föremål för utredning och behandling af stadens myndigheter.

Nu hafva Stockholms stadsfullmäktige i en till Kungl. Maj:t ställd skrift, som af öfverståthållarämbetet med underdånig skrifvelse af den 25 juli 1906 blifvit till Kungl. Maj:t öfverlämnad, anført, bland annat,

att stadsfullmäktige, med anledning af särskilda af öfverståthållarämbetet hos fullmäktige gjorda framställningar i ämnet, den 17 maj 1906 för sin del beslutat att, under förutsättning att provision å kommunal-skatt samt å afgifter till kyrka och skola upphör att utgå, antaga en i stadsfullmäktiges skrift närmare angifven stat för öfverståthållarämbetets afdelning för uppborärenden samt stadens uppboräverk äfvensom villkor och bestämmelser för den sålunda beslutade löneregleringen; och hafva stadsfullmäktige i underdånighet underställt sitt ifrågavarande beslut Kungl. Maj:ts godkännande.

Därjämte hafva stadsfullmäktige, med erinran att enligt nuvarande lydelse af § 45 i hufvudstadens kommunalförordning den ersättning för utsökningskostnaden, som restskyldig har att erlægga vid indrifvande af oguldna kommunalutskylder, skall ingå till stadskassan, äfven då indrifningen sker utom hufvudstaden, anført, att däraf blefve en följd, att den restskyldige i sådana fall hade att gälda särskild kostnadsersättning åt vederbörande förrättningsman. Då skäl emellertid torde saknas att för försummad inbetalning af kommunalutskylder stadga strängare påföljd, ifall indrifningen sker utom Stockholm, än om den där verkställes, samt staden knappast syntes kunna göra anspråk på kostnadsersättning i sådana fall, då indrifningen skett genom exekutiv myndighet på annan ort, har den förevarande bestämmelsen ansetts böra ändras därhän, att den ifrågavarande kostnadsersättningen skall, när indrifningen sker å ort utom Stockholm, tillfalla den, som verkställer förrättningen. Enahanda skäl syntes tala för motsvarande ändring jämväl i § 40 af förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm.

På grund af hvad stadsfullmäktige i förevarande hänseenden anført hafva fullmäktige gjort underdånig framställning om åtgärders vidtagande dels för upphäfvande af § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, dels för erforderlig ändring af § 45 i samma förordning.

Öfverståthållarämbetet, som i sin ofvanberörda skrifvelse afgifvit förslag till ordnande af uppborä- och indrifningsväsendet i Stockholm och därvid gjort framställning om de ändringar i allmänna författningar, som påkallas för genomförande af förslaget, har hemställt, att den af stadsfullmäktige antagna lönestat för ämbetets afdelning för uppborärenden och stadens uppboräverk måtte i nåder godkännas och att, jämte det § 47 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm blefve upphäfd, § 45 i samma förordning måtte varda i sådant hän-

seende ändrad, att föreskrift meddelades att den ersättning, som vid indrifvandet af vid uppbördsstämman oguldna utskylder till staden därutöver må hos den restskyldige uttagas, skall, då indrifningen sker i Stockholm, ingå till stadskassan men eljest tillfalla den, som verkställer indrifningen.

Uti afgifvet underdånigt utlåtande i ärendet af den 30 november 1906 hafva statskontoret och kammarrätten, beträffande föreliggande frågor, anfört, att ämbetsverken mot de framställda förslagen icke funnit sig böra framställa anmärkning i vidare mån, än att skäl icke syntes förefinnas att bestämma ersättning för utsökning af utskylder i Stockholm till högre belopp än som enligt uppbördsreglementet bör för dylik utsökning utgå i riket i öfrigt.

Departement-
chefens
yttrande.

Den för Stockholms stads uppbördsverk nu föreslagna lönestaten, hvilken, med anledning af behovet af stadens uppdelning i större antal uppbördsdistrikt, upptager bland annat ökad antal uppbördskommisariater, innebär hvad beträffar deras aflöningsförmåner afskaffandet i väsentlig mån af de extra inkomster de hittills åtnjutit samt öfvergång till hufvudsakligen fasta aflöningar för dem. Hvad härutinnan föreslagits gifver icke anledning till någon erinran från min sida och synes jämväl i öfrigt lönestaten böra vinna nådigt godkännande. Jag finner mig emellertid icke nu kunna underställa densamma Kungl. Maj:ts slutliga pröfning. Dessförinnan lära, med afseende å det af stadsfullmäktige vid lönestatens antagande fästade förbehåll om upphörande af nu utgående provision å kommunalskatt och å afgifter till kyrka och skola, åtgärder böra vidtagas för upphäfvande af de lagstadganden, hvarigenom rätt till sådan provision är vederbörande medgifven. Såsom jag förut nämnt, utgår provision å kommunalskatten på grund af stadgandet i § 47 af förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm. Då jag anser lämpligheten af ett frångående från det hittillsvarande, i väsentlig mån på provision grundade sättet för uppbördskommisariernas aflöning obestriddig, finner jag mig böra tillstyrka det ifrågakommande upphäfvandet af nämnda paragraf. Efter hvad jag inhämtat har chefen för ecklesiastikdepartementet för afsikt att göra underdånig hemställan om erforderlig ändring i enahanda syfte af förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm.

Mot stadsfullmäktiges förslag till ändring af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm har jag intet att erinra. Däremot synes mig anledning icke föreligga att i detta sammanhang vidtaga åt-

gärd för begränsning, på sätt statskontoret och kammarrätten ifrågasatt, af beloppet utaf den ersättning för utsökningskostnad, som den restskyldige har att erlægga, helst någon sådan begränsning icke är stadgad i förordningarna om kommunalstyrelse på landet och i stad, enligt hvilka dylik ersättning beräknas efter samma grund som i hufvudstaden.

Ifrågavarande lagändringar synas lämpligen böra träda i kraft den 1 oktober 1907.

Departementschefen uppläste härefter förslag till lag angående dels ändrad lydelse af § 45 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862, dels ock upphäfvande af § 47 i samma förordning samt hemställde, att samma förslag måtte föreläggas Riksdagen till antagande.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen afåtas.

Ur protokollet:

Carl G. Edman.